

PELAKSANAAN PENDEKATAN PENGAJARAN TERBEZA DALAM KALANGAN GURU BAHASA MELAYU YANG MENGAJAR DI SEKOLAH RENDAH PEDALAMAN KATEGORI 3

(The Implementation Ddifferentiated Instruction Approaches among Malay Language Teachers' s in Rural Elementary School Category 3)

DANIAL ARIF ABDUL MUTTALIP

Sekolah Kebangsaan Malalin
Kementerian Pendidikan Malaysia
danialarif90@gmail.com

Dihantar pada:
23 November 2019

Diterima pada:
15 November 2020

Koresponden:
danialarif90@gmail.com

Abstrak: Kajian ini bertujuan untuk mengkaji persepsi guru Bahasa Melayu yang mengajar di sekolah rendah pedalaman kategori di daerah Beluran, Sabah. Persepsi guru dilihat dari tiga aspek, iaitu pengetahuan, penerimaan dan amalan guru Bahasa Melayu terhadap pelaksanaan pendekatan pengajaran terbeza yang diperkenalkan oleh Kementerian Pendidikan Malaysia pada tahun 2019. Seramai 36 guru Bahasa Melayu dipilih sebagai responden kajian. Soal selidik digunakan sebagai alat pengumpulan data. Data dianalisis secara deskriptif dengan mencari kekerapan, peratusan, min dan sisihan piawai. Dapatan kajian menunjukkan bahawa guru Bahasa Melayu yang mengajar di sekolah pedalaman kategori 3 kurang pengetahuan pendekatan pengajaran terbeza, tetapi penerimaan terhadap pendekatan pengajaran terbeza adalah tinggi. Kurang Bahasa Melayu juga menunjukkan minat mendalam untuk mengamalkan pendekatan pengajaran terbeza dalam pengajaran mereka. Kesimpulannya, pihak KPM perlu memberi pendedahan meluas melalui kursus, bengkel dan sebagainya supaya pengetahuan pedagogi pengajaran terbeza dapat dikuasai oleh guru Bahasa Melayu dan mengaplikasikannya dalam pengajaran mereka di dalam bilik darjah.

Kata Kunci: Pengajaran terbeza, sekolah pedalaman kategori 3, sekolah rendah, guru Bahasa Melayu, pengetahuan, penerimaan, amalan pengajaran

Abstract: This study aimed to investigate the perception of Malay Language teachers who teach in rural schools in rural areas category 3 in Beluran, Sabah. Teachers' perceptions of three aspects, namely knowledge, acceptance and practice of Malay Language teachers in the implementation of differentiated teaching approaches introduced by the Ministry of Education (MoE) in 2019. A total of 36 Malay Language teachers selected to participate in the study. Questionnaires were used as data collection tools. Data were analyzed descriptively by frequency, percentage, mean and standard deviation. The results showed that the Malay Language teachers who teach in rural schools category 3 less differentiated approach to teaching knowledge, but the acceptance of differentiated teaching approach is high. Less Malay Language teachers also shown keen interest to adopt a differentiated approach in their teaching. In conclusion, the MOE should give wide exposure through courses, workshops and the like that can be differentiated teaching pedagogy dominated by Malay Language teachers and apply it in their teaching in the classroom.

Keywords: Diferentiated instruction, rural elementary school category 3, Malay Language teacher, knowledge, acceptance and teaching practice

PENGENALAN

Kemahiran abad ke-21 kini menjadi salah satu kemahiran pembelajaran yang penting agar pelajar lebih berdaya saing dalam milennium baru. Kemahiran abad ke-21 sering dikaitkan dengan pelbagai kemahiran yang diperlukan pada zaman ini meliputi kemahiran berkomunikasi, kemahiran membaca, mengira menulis, kemahiran sains dan teknologi, kemahiran interpersonal, kemahiran intrapersonal dan pelbagai lagi. Justeru, bagi merealisasikan hasrat negara untuk mengutuskan generasi agar mempunyai kemahiran abad ke-21 ini, seseorang guru perlu menguasai pelbagai bidang, mengikuti perkembangan tentang dasar dan isu pendidikan, mahir dalam pedagogi, menggunakan kemudahan teknologi terkini dan menerapkan nilai-nilai murni bagi tujuan pembentukan akhlak dan sahsiah yang baik (Zamri et al. 2019). Hal ini kerana pendidikan berkualiti menitikberatkan keperluan guru yang berkualiti (Mohammed Sani dan Jamalul Lail 2012). Menghayati Falsafah Pendidikan Kebangsaan menyedarkan para pendidik bahawa memberi ilmu akademik sahaja tidak memadai kepada murid pada masa kini tetapi penyampaian ilmu itu menjangkau ilmu rohani, emosi dan jasmani agar keberhasilan murid melalui acuan pendidikan negara ini dapat direalisasikan. Mutu pendidikan yang baik akan memberikan sumbangan pembentukan generasi cemerlang (Mazura dan Wak Chu Wok 2018).

Perkembangan dunia pendidikan masa kini menyedarkan kita keterbezaan yang dimiliki oleh setiap anak didik dan bukan mudah menerapkan satu agenda dengan satu cara yang sama sahaja. Prinsip ini sudah dijelaskan dalam kitab Al-Quran sendiri yang menjelaskan bahawa manusia itu diciptakan dengan berbagai-bagai tahap kemamuan akal, roh dan jasad (Surah Ali'Imran 3:11, Al-Am 6:165, Al-rum 30:22). Justeru, kepelbagaian yang wujud ini harus difahami dan diintegrasikan dengan diri para pendidik bahawa setiap individu mempunyai cara tersendiri untuk dididik dengan keperluan ilmu mereka. Guru masa kini perlu cakna akan keterbezaan anak didiknya meliputi aspek sosioekonomi, budaya, bahasa, agama, tahap kognatif, afektif, minat, kecenderungan, jantina mahupun latar belakang agar guru dapat merencanakan dengan baik proses pengajaran dan pembelajaran (PdP) bagi

memaksimumkan kebolehan potensi murid. Seseorang guru harus memastikan pengajaran dapat dijalankan secara efektif dan bijaksana dengan mengambil kira kemampuan kognitif dan kecenderungan murid agar keimanan, adat dan nilai yang benar dapat disemai (Zamri et al. 2018).

Kurikulum baharu yang diterbitkan oleh Kementerian Pendidikan Malaysia (KPM) iaitu Kurikulum Standard Sekolah Rendah (KSSR, KPM 2011) merupakan satu penambahbaikan dan penyusunan semula keatas kurikulum sebelum ini KBSR, di mana penambahbaikan ini dilakukan bagi menjamin keperluan murid dari aspek pengetahuan, nilai dan kemahiran yang relevan berdasarkan keperluan semasa abad ini. Berdasarkan penandaarasan kurikulum negara negara maju, Malaysia merencanakan pelan jangka masa panjang bagi memastikan pendidikan kebangsaan standing dan kekal relevan dengan pendidikan global. Tujuan KSSR ini diperkenalkan adalah untuk membantu murid mempunyai idea yang lebih berdaya saing agar mereka boleh menilai kewujudan sesuatu perkara itu dengan lebih bercapah melalui penggunaan daya intelek mereka sebaik mungkin. Namun, tugas besar ini tidak dapat direalisasikan jika guru sebagai agen pelaksana gagal bergerak seiring dengan dasar dan pelaksanaan yang direncanakan. Dalam dunia pendidikan masa kini, guru merupakan watak penting dalam memastikan murid mampu turut serta semasa pembelajaran dan memperoleh manfaat daripada pembelajaran tersebut.

Cara pembelajaran murid adalah tidak sama. Setiap murid mempunyai kecenderungan dan gaya tersendiri dalam mendalami sesuatu maklumat yang disampaikan oleh guru semasa pengajaran berlangsung. Kecenderungan serta tahap kefahaman yang pelbagai terhadap sesuatu ilmu yang disampaikan ini kadang kala mampu menjejaskan hasil kejayaan pengajaran guru tersebut. Justeru, kaedah dan pendekatan terbaik perlu diterapkan di dalam bilik darjah agar ia dapat merangkumi setiap tahap kecerdasan murid dalam apa jua aktiviti-aktiviti yang dilaksanakan, di samping memenuhi keperluan murid tersebut. Oleh hal demikian, pendekatan pengajaran berbeza merupakan salah satu cara bagaimana guru boleh mengatasi kepelbagaian keperluan murid dalam proses PdP yang guru hadapi.

Pengajaran berbeza (*differentiated instruction*) atau pengajaran terbeza merupakan

kaedah pendekatan pengajaran yang memenuhi keperluan pembelajaran dan memberi peluang pembelajaran yang sama kepada setiap murid agar mereka mampu belajar secara optimum mengikut aras kognitif dan situasi pembelajaran mereka (Zamri et al. 2018). Pengajaran berbeza ini mengambil kira tahap pembelajaran murid, kecenderungan serta kemampuan pembelajaran yang dimiliki bagi mencapai sesuatu objektif pembelajaran yang ingin dicapai dalam perancangan pengajaran guru.

Melihat realiti dunia pendidikan masa kini, setiap maklumat yang disampaikan di dalam kelas mampu difahami oleh murid dengan cara mereka sendiri. Murid-murid memiliki kecenderungan dan tahap kefahaman yang pelbagai dalam sesuatu ilmu yang disampaikan. Justeru, satu pendekatan atau kaedah pengajaran perlu digunakan bagi memenuhi keperluan cara murid belajar. Hal ini merupakan cabaran utama bagi guru masa kini di mana memenuhi keperluan tersebut memerlukan maklumat pengetahuan bagi setiap murid beserta pengetahuan pedagogi yang pelbagai untuk diterapkan pada murid tersebut. Tomlinson dan Imbeau (2010) menyatakan bahawa kesediaan murid, minat dan peribadi pembelajaran merupakan kunci utama yang perlu diambil berat dan dipertimbangkan oleh guru dalam melaksanakan pengajaran berbeza ini. Guru perlu belajar mengembangkan rutin pengajaran di dalam bilik darjah tanpa mengabaikan kepelbagaian murid dalam kesediaan mereka, minat dan keperibadian murid (Zamri et al. 2015). Rutin pengajaran yang dimaksudkan adalah membezakan kurikulum dengan pengajaran murid melalui satu atau lebih pekara seperti kandungan yang dipelajari murid, proses bagaimana murid tersebut belajar, hasil penguasaan pengetahuan atau kemahiran mereka dan aspek persekitaran.

Kesimpulannya, pengetahuan dan kesedaran mengenai keperluan pengajaran berbeza dalam sistem pendidikan di Malaysia sendiri sebenarnya harus diberi perhatian dan disebar luas. Sistem pendidikan di Malaysia sememangnya jelas menunjukkan ciri perbezaan kepelbagaian. Mengambil contoh kepelbagaian sekolah di Malaysia di peringkat rendah dan menengah jelas menunjukkan kepelbagaian situasi PdP. Sekolah kebangsaan, sekolah jenis kebangsaan, sekolah agama, sekolah Orang Asli, sekolah kurang murid, sekolah pedalaman, sekolah teknik, sekolah

vokasional, menunjukkan keterbezaan dalam pengurusan sekolah yang dimiliki di Malaysia. Hal ini belum mengambil kira keterbezaan yang dimiliki oleh murid di dalam bilik darjah.

Di dalam sebuah bilik darjah bagi mana-mana sekolah pula dipenuhi dengan keunikan murid yang hadir dalam kepelbagaian latar belakang yang berbeza. Perbezaan ini bukan sahaja dari segi tahap akademik malah dari segi budaya, bahasa, penerimaan, kognatif dan keutamaan pembelajaran (Zamri et al. 2015), iaitu kecenderungan pada sesuatu mata pelajaran. Kepelbagaian inilah yang menuntut guru masa kini mengamalkan budaya amalan pengajaran berbeza agar setiap keperluan murid itu dapat dipenuhi tanpa menidakan hak keperluan mereka bagi menguasai sesuatu kemahiran yang telah ditetapkan dalam kurikulum sesuatu mata pelajaran.

PENGAJARAN TERBEZA

Rajah 1 merupakan aliran peta konsep bagaimana pengajaran berbeza dilaksanakan. Melalui peta konsep tersebut pengajaran guru boleh dibezakan melalui tiga aspek, iaitu kandungan, proses dan hasil. Komunikasi dan arahan yang berbeza melalui tiga aspek ini dilaksanakan dalam usaha untuk menangani semua keperluan pembelajaran murid dengan berkesan. Perbezaan arahan ditentukan sebagai satu proses pendekatan PdP murid yang mempunyai kebolehan belajar yang berbeza di dalam bilik darjah yang sama. Tujuan pengajaran berbeza ini adalah untuk memaksimumkan pertumbuhan setiap murid dengan kejayaan individu dalam satu kelompok di mana murid tidak perlu mengubah suai diri mereka untuk kurikulum namun kurikulum berubah mengikut tahap keupayaan murid.

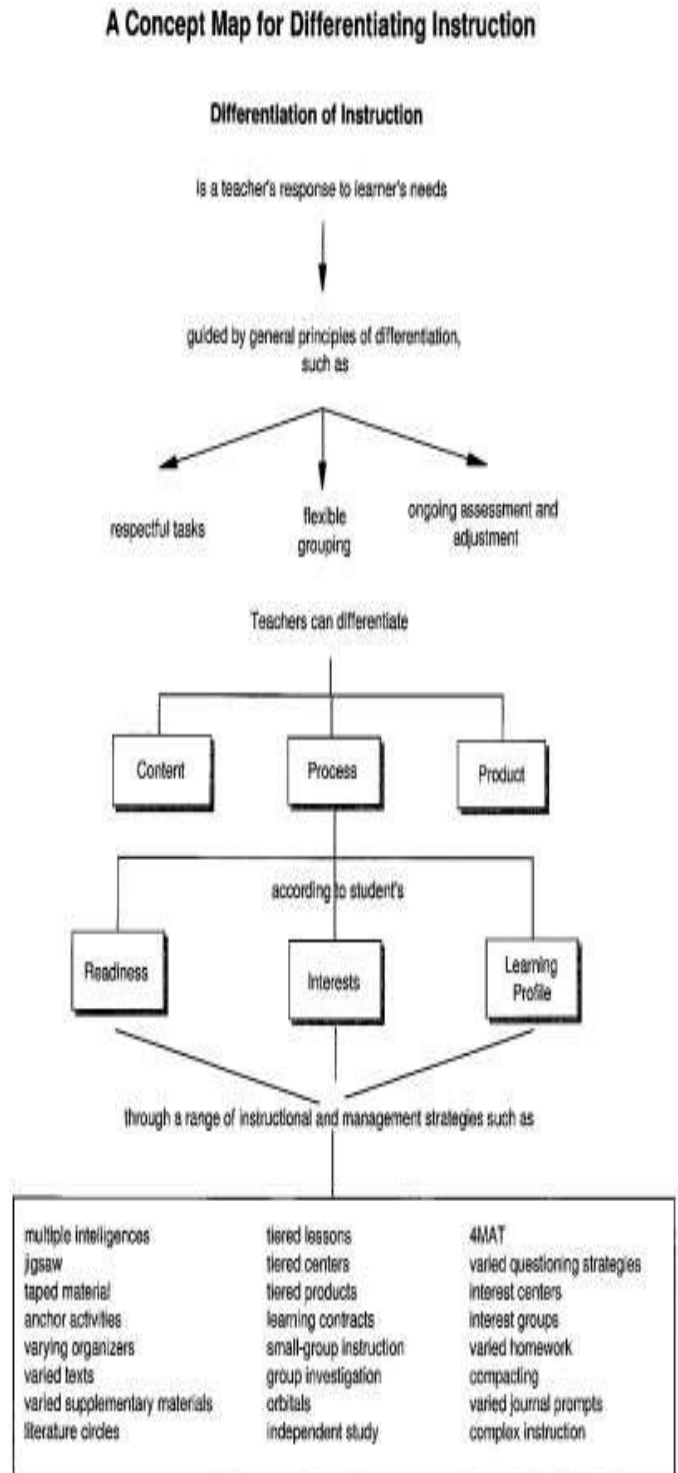
Arahan pengajaran yang dibezakan dapat mendorong murid belajar dengan pelbagai kebolehan diri daripada murid yang berbakat dan murid yang mempunyai kecacatan ringan atau berat bagi menerima pendidikan yang sesuai di dalam bilik darjah yang inklusif. Amalan pengajaran berbeza perlu mengambil kira prosedur pengurusan bilik darjah yang berkesan selain mempromosikan penglibatan dan motivasi murid, menilai kesediaan murid dan mengamati gaya pembelajaran murid.

Pengajaran berbeza meliputi tiga aspek, iaitu kandungan, proses dan hasil perlulah bertepatan

dengan kemampuan murid agar tujuan pengajaran berbeza ini dapat dipenuhi (Tomlinson 1999). Sebagai contoh dari aspek kandungan, murid berbakat atau pandai diberikan isi pembelajaran yang lebih banyak dan mencabar berbanding murid lemah yang diberi tugas yang sama tetapi tahap kesukaran yang rendah. Dari aspek proses pula murid pandai dan berbakat membuat satu tugas yang lebih kompleks berkaitan kandungan pembelajaran manakala murid lemah pula membuat tugas yang sama, tetapi dipermudahkan dengan bahan bantu yang berbeza.

Dari aspek hasil pula memerlukan murid dengan kecerdasan berbeza menghasilkan hasil yang berbeza, sebagai contoh dalam pengajaran Bahasa Melayu, murid pandai menghasilkan sebuah karangan berdasarkan gambar, manakala murid lemah menghasilkan ayat berdasarkan gambar. Perbezaan-perbezaan pembelajaran inilah yang menjadikan pengajaran berbeza lebih adil dalam menilai tahap pencapaian murid berdasarkan perbezaan tahap mereka kerana seperti yang kita maklum dimana setiap murid mempunyai cara dan gaya belajar yang berbeza dan tahap pembelajaran yang berbeza namun peranan guru adalah untuk mendidik mereka dalam suasana bilik darjah yang sama dengan peluang belajar yang serupa.

Tuntasnya, pengajaran berbeza ditakrifkan sebagai satu bentuk pendekatan pengajaran di mana guru secara proaktif mengubahsuaikan kurikulum, kaedah pengajaran, sumber, aktiviti pengajaran dan hasil murid bagi mencapai keperluan setiap murid di dalam bilik darjah (Tomlinson 1999). Pengajaran berbeza memberi fokus pada keperluan murid belajar secara optimum mengikut aras dan situasi murid. Pengajaran berbeza ini perlu mengambil kira tahap kecerdasan pembelajaran murid, kecenderungan dan kemampuan mereka untuk belajar sesuatu. Dalam proses PdP di dalam bilik darjah pengajaran berbeza adalah perlu supaya murid dapat mencapai objektif pembelajaran tanpa ada yang tercicir atau ketinggalan dalam sesuatu kemahiran. Pembelajaran berbeza ini mengambil kira tiga aspek, iaitu aspek kandungan yang diberikan mengikut tahap murid, aspek proses murid melakukan aktiviti yang sama, tetapi melalui proses yang berbeza dan aspek hasil di mana murid berlainan menghasilkan hasil yang berlainan.

RAJAH 1: Peta konsep pengajaran berbeza

Sumber: Tomlinson, C.A (1999)

PERNYATAAN MASALAH

Kajian tempatan tentang pendekatan pengajaran berbeza sebenarnya masih agak baharu di negara kita. Namun demikian, kajian tentang pendekatan pengajaran berbeza telah lama dilaksanakan di negara luar. *Differentiate Instruction* merupakan satu pendekatan pengajaran yang digunakan dan diterapkan dalam rancangan pengajaran bagi menghadapi kepelbagaian perbezaan cara belajar yang dihadapi di dalam sebuah bilik darjah. Pendekatan ini memerlukan guru untuk mengenal pasti tahap penguasaan dan tahap kebolehan murid untuk melakukan aktiviti pembelajaran agar mereka dapat bersama mengikuti proses PdP tanpa perlu melibatkan pengasingan. Hal ini secara tidak langsung mampu meningkatkan motivasi murid untuk terus mencuba bagi menguasai sesuatu kemahiran yang dipelajari.

Peranan guru dalam memupuk amalan kerja pengajaran berbeza ini merupakan satu usaha penting yang perlu diterapkan dalam proses PdP di dalam bilik darjah lebih-lebih lagi amalan *streaming classroom* tidak lagi tidak digunakan dalam sistem pendidikan di Malaysia. Justeru, guru masa kini perlu serba boleh dalam melaksanakan pelbagai pedagogi bagi menyesuaikan dengan kemampuan murid. Guru perlu membuat pelbagai rujukan dan perbincangan rakan guru bagi mencari pelbagai maklumat berkaitan pendekatan yang sesuai bagi setiap murid agar penguasaan optimum dalam bidang dapat disempurnakan lebih-lebih lagi di sekolah yang memiliki pelbagai faktor penyumbang kebolehan murid belajar.

Selain itu, kajian pengetahuan dan penerimaan pengajaran berbeza dalam kalangan siswa pendidik yang dijalankan oleh Mazura dan Wak Chu Wok (2018) mendapati 80% responden kajian tidak mengetahui mengenai pedagogi berbeza manakala lebih 80% responden berminat untuk mendalami pengajaran berbeza. Hal ini menunjukkan pendedahan maklumat mengenai pengajaran berbeza ini masih kurang namun rata-rata guru berminat untuk mengetahui mengenai pedagogi ini agar ia boleh digunakan dalam pengajaran di sekolah. Menurut Fairuz et al. (2017), Amalan pengajaran berbeza merupakan kaedah pendekatan pengajaran yang dilihat memenuhi keperluan pembelajaran murid yang berbakat kerana ia memperuntukan peluang

pembelajaran yang sama pada setiap murid. Justeru, guru perlu berusaha untuk mendapatkan maklumat dan pendekatan terkini sejajar dengan pendidikan abad ke-21 agar keupayaan murid dapat diperkembangkan dengan lebih drastik. Zamri (2014) dalam kajiannya menyatakan kejayaan dan kecemerlangan sesuatu mata pelajaran mustahil direalisasikan sekiranya guru masih menggunakan kaedah lapok dan tradisional.

Tuntasnya, pelaksanaan amalan pengajaran berbeza ini masih diperingkat sederhana disebabkan kurangnya pendedahan yang optimum diberikan kepada guru terutamanya di kawasan yang sukar pencapaian maklumat terkini dunia pendidikan. Guru-guru tidak dibekalkan dengan kursus dan latihan sepatutnya untuk menerajui kaedah serta kemahiran pengajaran berbeza ini. Hal ini menyumbang pada ketidaksediaan guru dalam melaksanakan pengajaran yang melibatkan kepelbagaian kemampuan dan keupayaan murid di dalam satu ruang belajar kerana pengetahuan pedagogi yang tidak meluas. Persepsi guru terhadap pedagogi terbeza yang dilihat asing untuk diamalkan semasa proses PdP juga mempengaruhi keberhasilan pelaksanaan kemahiran tersebut.

Penyataan ini turut disokong dalam kajian yang dilaksanakan oleh Mazura dan Wak Chu Wok (2018), dimana beliau menyatakan bahawa cabaran utama dalam kalangan guru bagi penerapan kemahiran amalan pengajaran berbeza ini ialah keperluan latihan dan kursus mengenai pengajaran berbeza. Hal ini mengukuhkan lagi andaian bahawa pemahaman dan pengetahuan guru mengenai amalan pengajaran berbeza perlu ditingkatkan bagi memastikan keperluan pendidikan masa kini dan akan datang dapat dipenuhi selaras dengan kehendak PPPM 2013-2025.

OBJEKTIF KAJIAN

Kajian ini bertujuan untuk mengenal pasti pelaksanaan pendekatan pengajaran terbeza dalam kalangan guru Bahasa Melayu yang mengajar di sekolah rendah pedalaman kategori 3 di daerah Beluran, Sabah. Secara khusus, objektif kajian ini adalah untuk:

1. Mengetahui tahap pengetahuan guru-guru Bahasa Melayu terhadap pengajaran berbeza.
2. Mengetahui tahap penerimaan guru-guru Bahasa Melayu terhadap pengajaran berbeza.

3. Mengenal pasti tahap pelaksanaan amalan pengajaran terbeza dalam kalangan guru Bahasa Melayu di sekolah.

METODOLOGI

Reka Bentuk Kajian

Reka bentuk kajian yang digunakan dalam kajian ini adalah berdasarkan penyelidikan kuantitatif yang menggunakan kaedah kajian tinjauan deskriptif bagi mengenal pasti persepsi guru Bahasa Melayu yang mengajar di sekolah rendah pedalaman kategori 3 di daerah Beluran, Sabah. Kaedah kajian berbentuk tinjauan ini merupakan kajian terhadap perkara yang berlaku kini dan ia menjadi salah satu kaedah yang sering digunakan untuk mendapatkan generalisasi dalam sesuatu populasi tertentu (Noraini 2013). Dengan kata lain, melalui kajian berbentuk tinjauan ini penyelidik berpeluang untuk mengukur data kuantitatif yang dikumpul seterusnya dianalisis bagi digeneralisasikan pada populasi yang lebih besar berdasarkan pada ciri-ciri yang serupa. Hal ini bertepatan dengan matlamat kajian ini di mana penyelidik meninjau pendapat mengenai aspek pengetahuan, penerimaan dan pelaksanaan pengajaran berbeza dalam kalangan guru Bahasa Melayu di sekolah rendah pedalaman kategori 3 di daerah Beluran, Sabah.

Lokasi Kajian

Kajian yang dilaksanakan ini memberi fokus pada sekolah rendah pedalaman kategori 3 yang terdapat di dalam daerah Beluran, Sabah. Daerah Beluran merupakan daerah yang memiliki paling banyak sekolah rendah di negeri Sabah, iaitu sebanyak 46 buah sekolah rendah. Dari jumlah tersebut, terdapat 9 buah sekolah pedalaman 1, 16 buah sekolah pedalam 2 dan 12 buah sekolah pedalam 3, manakala selebihnya adalah sekolah harian kategori luar bandar. Penyelidik memilih sekolah rendah pedalaman kategori 3 sebagai populasi kajian atas faktor penyampaian maklumat sering dilihat menjadi cabaran utama buat guru yang berkhidmat di kawasan tersebut dan murid di sekolah tersebut yang kebiasaannya memiliki satu kelas bagi satu tahun. Hal ini bermakna pengasingan kelas tidak pernah wujud sejak awal lagi.

Di samping itu juga, sampel kajian turut memiliki ciri-ciri dan suasana sekolah yang hampir serupa. Antara sekolah yang terlibat termasuklah SK Lubang Buaya, SK Terusan Sugut, SK Lingkabau, SK Abuan, SK Limau-Limau, SK Tanjung Nipis, SK Jambongan, SK Malalin, SK Semawang, SK Pantai Boring, SK Tatabuan dan SK Monopod. Kesemua sekolah yang disenaraikan tersebut merupakan sekolah rendah jenis pedalaman kategori 3 yang mempunyai ciri-ciri yang hampir sama di mana hanya terdapat satu kelas bagi satu tahun murid dan terdapat juga kelas bercantum. Oleh sebab itulah, penyelidik memilih lokasi kajian ini bagi melihat apakah persepsi guru Bahasa Melayu yang mengajar sekolah rendah pedalaman kategori 3 terhadap amalan pengajaran berbeza dalam proses PdP di dalam bilik darjah.

Populasi dan Persempelan Kajian

Populasi dalam kajian ini terdiri daripada guru yang mengajar di 12 buah sekolah rendah pedalaman kategori 3 di daerah Beluran. Penyelidik telah menggunakan sampel bertujuan bagi mendapat data. Kaedah persempelan ini digunakan agar kajian yang dilaksanakan dapat menjurus kepada objektif sasaran penyelidik, iaitu meninjau persepsi guru Bahasa Melayu di sekolah rendah pedalaman kategori 3 di daerah Beluran mengenai amalan pengajaran berbeza dalam proses PdP di sekolah. Dalam kajian ini, penyelidik memilih populasi guru dari sekolah daerah Beluran dan sampel kajian pula merupakan guru Bahasa Melayu di 12 buah sekolah tersebut kerana memenuhi kriteria yang sama agar dapat digeneralisasikan seiring dengan tujuan kajian dilaksanakan. Berdasarkan pada pemilihan sampel yang telah disasarkan, seramai 36 orang orang guru Bahasa Melayu telah dijadikan sampel kajian bagi mendapatkan respon mengenai persepsi mereka terhadap amalan pengajaran berbeza.

Instrumen Kajian

Dalam kajian ini, penyelidik memilih untuk menggunakan instrumen soal selidik bagi mendapatkan maklumat dan data. Soal selidik diubah suai daripada kajian Mazura dan Wak Chu Wok (2018) berkaitan tinjauan tentang pengetahuan dan penerimaan terhadap pengajaran

berbeza. Borang soal selidik ini kemudiannya dibentuk berdasarkan objektif dan persoalan kajian yang dijalankan. Penyelidik membahagikan item soal selidik kepada dua bahagian, iaitu Bahagian A dan B. Bagi bahagian A, item yang digunakan adalah bagi memperoleh maklumat berupa latar belakang sampel (demografi). Bahagian ini memerlukan sampel memberi respon mengenai latar belakang meliputi jantina, umur, kelulusan profesional, pengalaman mengajar dan pendedahan terhadap amalan pengajaran berbeza.

Bagi bahagian B pula, item dipecahkan kepada tiga bahagian bagi menjawab soalan mengenai pengetahuan, penerimaan dan amalan pelaksanaan pengajaran berbeza dalam pengajaran guru Bahasa Melayu. Skala Likert 1 sehingga 4 bagi mewakili inteprestasi sampel yang diwakili respons 1 = sangat tidak setuju, 2 = tidak setuju, 3 = setuju dan 4 = sangat setuju. Terdapat enam item soalan yang digunakan bagi setiap bahagian pengetahuan, pemahaman dan pelaksanaan amalan pengajaran berbeza yang telah disediakan bagi menilai sejauh mana persepsi guru terhadap pelaksanaan pengajaran berbeza di dalam kelas Bahasa Melayu di sekolah-sekolah pedalaman tersebut.

Kajian Rintis

Bagi memastikan data yang diperoleh melalui instrumen ini mencapai kehendak kajian, satu kajian rintis telah dilaksanakan di tiga buah sekolah rendah pedalaman kategori 3. Seramai 9 orang guru Bahasa Melayu yang tidak terlibat dalam kajian sebenar dipilih sebagai responden kajian rintis. Kajian ini dijalankan bagi mendapatkan kesahan dan kebolehpercayaan instrumen kajian agar segala masalah dan kekeliruan yang wujud dalam soal selidik yang dibina dapat didedahkan dan ditambahbaik. Hal ini sekali gus memberi peluang penyelidik memurnikan item sebelum soal selidik digunakan untuk menjalankan kajian sebenar.

Dalam kajian rintis ini, penyelidik telah menggunakan pekali kebolehpercayaan terhadap pemetapan skor melalui rujukan '*Cronbach Alpha Reliability Coefficient*' bagi menguji setiap item soal selidik yang telah dibina. Kebolehpercayaan yang diuji adalah keupayaan data yang diperoleh untuk kekal tidak berubah walaupun berulang kali diuji. Dengan kata lain data yang kekal nilai data yang

kekal bermakna tahap kebolehpercayaan data adalah tinggi dan sesuai untuk digunakan dalam kajian sebenar. Sebaliknya jika data berubah dan tidak stabil maka tahap kebolehpercayaan item dalam instrumen adalah lemah dan perlu diubahsuai atau ditukar. Pengujian nilai kebolehpercayaan ini akan dilakukan dengan menggunakan perisian *Statistical Package for The Social Science (SPSS) versi 23*. Setelah soal selidik selesai dijalankan terhadap responden kajian, data kajian rintis dianalisis bagi mendapat nilai alpha Cronbach. Hasil kajian rintis dibentangkan melalui Jadual 1.

JADUAL 1: Keputusan ujian kebolehpercayaan item

Berdasarkan hasil keputusan ujian rintis, nilai keseluruhan alpha Cronbach adalah 0.874. Nilai ini boleh dianggap baik dan mempunyai kebolehpercayaan yang tinggi. Nilai alpha Cronbach di antara 0.60 hingga 0.80 dianggap sebagai boleh diterima, sementara nilai alpha Cronbach di atas 0.80 pula dianggap sebagai sangat baik (Sakeran 2000). Secara keseluruhan item pengetahuan mencapai nilai 0.840, penerimaan 0.903 dan pelaksanaan 0.880. Kesemua nilai ini alpha ini boleh diterima bagi penggunaan item dalam soal selidik kerana berada diantara 0.60 hingga 0.80 dan melepasi tahap kebolehpercayaan yang baik.

Analisis Data

Soal selidik dianalisis secara deskriptif. Perisian SPSS versi 23.0 digunakan untuk menganalisis data soal selidik. Data dianalisis untuk mencari kekerapan, peratusan, min dan sisihan piawai. Skala tahap nilai min adalah berdasarkan garis panduan skor min yang digunakan oleh Nunnally dan Bernstein (1994) seperti dalam Jadual 2.

JADUAL 2: Skala skor min

Skor Min	Skala Skor Min
1.00 - 2.00	Rendah
2.01 - 3.00	Sederhana Rendah
3.01 - 4.00	Sederhana Tinggi
4.01 - 5.00	Tinggi

DAPATAN KAJIAN

Melalui analisis dapatan data kajian yang dikemukakan, penyelidik akan menghuraikan dapatan secara berperingkat selaras dengan persoalan kajian yang ingin dirungkaikan. Secara keseluruhan, terdapat tiga persoalan yang telah dibincangkan dalam bab terdahulu di mana ia akan diperincikan dalam bab ini melalui pemerolehan data yang telah dianalisis.

Demografi Responden

Paparan data pada Jadual 3 meruakan bilangan demografi responden yang akan dijelaskan secara deskriptif. Kajian yang dijalankan ini melibatkan 36 orang reponden yang terdiri daripada 29 orang guru lelaki mewakili 81% dan 7 orang guru perempuan mewakili 19% yang berkhidmat di semua sekolah rendah pedalaman 3 di daerah Beluran, Sabah. Responden yang terlibat ialah guru-guru yang mengajar mata pelajaran Bahasa Melayu mengira opsyen pengkhususan ikhtisas mereka. Terdapat jurang perbezaan yang ketara antara jumlah reponden lelaki dan perempuan atas faktor lokasi perkhidmatan dan polisi penempatan yang ditetapkan oleh PPD Labuk Sugut pada sekolah terutamanya di pedalaman 3 bagi memastikan keselamatan dan kebajikan guru-guru terjaga.

JADUAL 3: Taburan demografi responden

	Kriteria	Kekerapan (N=36)	Peratusan (%)
Jantina	• Lelaki	29	81
	• Perempuan	7	19
Umur	• 26-35 tahun	35	97
	• 36-45 tahun	1	3
	• 46-55 tahun	0	0
Kelulusan	• Diploma Pend.	0	0
	• Ijazah Pend.	33	95
	• Sarjana Pend.	3	5
Pengalaman Mengajar	• Kurang 3 tahun	12	33
	• 4 – 10 tahun	24	67
	• 11-15 tahun	0	0
	• 16 tahun ke atas	0	0

Dari hasil analisis taburan lokasi sekolah rendah pedalaman kategori 3 di daerah Beluran juga mendapati hampir kesemua responden yang berkhidmat ini menghadapi masalah kekurangan kemudahan bahan PdP terkini berbanding sekolah di kawasan lain. Selain itu sekolah-sekolah yang

terlibat merupakan sekolah kurang murid (SKM) yang mana rata-rata sekolah hanya memperuntukan satu kelas atau bilik darjah bagi satu tahun atas sebab bilangan murid yang tidak terlalu ramai. Oleh sebab itu juga, pengajaran terbeza ini dilihat sesuai untuk diterapkan di sekolah-sekolah pedalaman ini kerana masalah keterbezaan pasti wujud dalam kalagan murid di dalam bilik darjah.

Dari hasil analisis taburan lokasi sekolah rendah pedalaman kategori 3 di daerah Beluran juga mendapati hampir kesemua responden yang berkhidmat ini menghadapi masalah kekurangan kemudahan bahan PdP terkini berbanding sekolah di kawasan lain. Selain itu sekolah-sekolah yang terlibat merupakan sekolah kurang murid (SKM) yang mana rata-rata sekolah hanya memperuntukan satu kelas atau bilik darjah bagi satu tahun atas sebab bilangan murid yang tidak terlalu ramai. Oleh sebab itu juga, pengajaran terbeza ini dilihat sesuai untuk diterapkan di sekolah-sekolah pedalaman ini kerana masalah keterbezaan pasti wujud dalam kalagan murid di dalam bilik darjah.

Selain itu, penyelidik juga telah mendapatkan maklumat umur guru yang berkhidmat di sekolah untuk mendapatkan julat data bagi umur supaya penyelidik dapat melihat sendiri sama ada terdapat perbezaan yang ketara antara umur responden yang berkhidmat di sekolah pedalaman. Hal ini difikirkan perlu kerana setiap sekolah di pedalaman mempunyai perbezaan penempatan guru mengikut keperluan. Namun demikian, kebanyakan guru di sekolah pedalaman merupakan guru yang diberi penempatan pertama mereka selepas tamat latihan ikhtisas.

Analisis peringkat umur responden secara deskriptif. Hampir semua responden yang terdiri dari guru Bahasa Melayu yang mengajar di sekolah rendah pedalaman kategori 3 di daerah Beluran berada pada peringkat umur 26 hingga 35 tahun, iaitu mewakili 97% responden, manakala 1 responden mewakili 3% merupakan guru yang berumur 36 tahun. Hal ini menunjukkan rata-rata guru yang berkhidmat di sekolah rendah pedalaman kategori 3 merupakan guru yang masih di peringkat awal perkhidmatan atau novis. Sekolah pedalaman tersebut merupakan penempatan pertama mereka sebagai seorang warga pendidik selepas tamat pengajian di IPG atau Universiti.

Dari segi kelulusan akademik, analisis data mendapati semua responden memiliki pencapaian ijazah dan ke atas. Seramai 33 orang responden memiliki ijazah pendidikan mewakili 95% responden tersebut, manakala 3 responden kajian memiliki pencapaian peringkat sarjana iaitu 5% dari keseluruhan jumlah responden. Bagi taburan julat pengalaman mengajar, penyelidik mendapati responden yang terlibat merupakan guru yang berkhidmat di sekolah kurang dari 10 tahun dan ke bawah. Daripada data yang diperoleh seramai 24 orang responden mewakili 67% guru yang dipilih telah berkhidmat di antara 4 hingga 10 tahun di sekolah manakala selebihnya 12 orang responden, iaitu 33% berkhidmat kurang dari 3 tahun. Hal ini selari dengan data demografi peringkat umur yang diperoleh di mana rata-rata responden yang terlibat berumur di antara 35 tahun dan kebawah.

Melalui data yang dianalisis ini juga dapat disimpulkan bahawa kebanyakan responden yang terlibat merupakan guru novis yang berkhidmat di sekolah pertama mereka selepas mendapat penempatan. Ciri-ciri yang tidak terlalu berbeza dan heterogenus yang ditunjukkan oleh guru yang mengajar di sekolah rendah pedalaman kategori 3 ini bersesuaian untuk dijadikan responden agar data yang diperoleh dapat digeneralisasikan mewakili persepsi guru Bahasa Melayu di sekolah yang dikaji.

Tahap Pengetahuan Guru Bahasa Melayu terhadap Pengajaran Terbeza

Berdasarkan Jadual 4, analisis menunjukkan rata-rata responden kajian menyedari bahawa setiap orang mempunyai kepelbagaian gaya pembelajaran yang disebabkan faktor keterbezaan masing-masing. Item tertinggi ditunjukkan pada item ke-2 'Setiap orang mempunyai ciri-ciri yang berbeza' dengan nilai min=3.55. Item ke-4 'Saya tahu mengenai pengajaran terbeza sebelum ini' mempunyai nilai min=2.41 merupakan item yang memperoleh nilai min terendah. Lain-lain item berada pada skala min-2.61 hingga min-3.33.

Rumusannya, tahap pengetahuan guru Bahasa Melayu terhadap pendekatan pengajaran terbeza adalah berada pada tahap sederhana rendah. Berdasarkan min keseluruhan, iaitu min 2.95 menunjukkan kebanyakan guru novis Bahasa Melayu ini masih kurang pengetahuan tentang pendekatan pengajaran terbeza. Mereka masih

belum memahami dengan mendalam pendekatan pengajaran terbeza dan sebahagian besar mereka belum menerima pendedahan bagaimana hendak melaksanakan pengajaran terbeza di dalam bilik darjah.

JADUAL 4: Pengetahuan responden terhadap pengajaran terbeza

Item Pengetahuan Pengajaran Terbeza	Peratus (%)				Min
	STS (1)	TS (2)	S (3)	SS (4)	
1 Saya mempunyai gaya pembelajaran saya sendiri	0	13.9	38.9	47.2	3.33
2 Setiap orang mempunyai ciri-ciri yang berbeza	0	0	44.4	55.6	3.55
3 Setiap orang mempunyai kecerdasan belajar masing-masing	0	16.7	44.4	38.9	3.22
4 Saya tahu mengenai pengajaran terbeza sebelum ini	27.8	19.4	36.1	16.7	2.41
5 Pengajaran terbeza ialah kaedah baru dalam dunia pendidikan masa kini	11.1	19.4	41.7	27.8	2.86
6 Guru saya dahulu mengamalkan pengajaran terbeza semasa PdP di dalam bilik darjah	19.4	25.0	30.6	25.0	2.61
Min Keseluruhan					2.95

Tahap Penerimaan Guru-Guru Bahasa Melayu terhadap Pengajaran Terbeza

Berdasarkan Jadual 5, didapati bahawa nilai min yang diperoleh secara keseluruhannya berada pada tahap sederhana tinggi, iaitu dengan nilai min=3.46. Nilai min bagi item ke-6 'Saya berminat untuk mendalami ilmu pedagogi pengajaran terbeza jika diberi peluang' berada pada paras tertinggi, iaitu min=3.61 diikuti min pada item ke-2 dan ke-5, iaitu 'Saya perlu mendalami pengetahuan tentang pengajaran terbeza' dan 'Kursus, bengkel dan latihan perlu bagi meningkatkan amalan pengajaran terbeza di sekolah' masing-masing dengan nilai min=3.52.

Rumusan kajian ini ialah rata-rata responden amat berminat untuk mendalami amalan pedagogi pengajaran terbeza ini. Mereka berminat mempelajari dan sanggup untuk mana-mana bengkel, kursus dan lain-lain bagi menambah pengetahuan tentang pengajaran terbeza. Dengan mengikuti kursus, bengkel mahupun latihan dapat membantu guru-guru Bahasa Melayu, terutama guru novis untuk meningkatkan pengetahuan pedagogi tentang aplikasi pengajaran terbeza di dalam bilik darjah.

JADUAL 5: Penerimaan responden terhadap pengajaran terbeza

Item Pengetahuan Pengajaran Terbeza	STS (1)	Peratus (%)			Min
		TS (2)	S (3)	SS (4)	
1 Pengajaran terbeza membantu saya peka akan kepelbagaian murid-murid di sekolah	0	5.6	55.6	38.9	3.33
2 Saya perlu mendalami pengetahuan tentang pengajaran terbeza	0	0	47.2	52.8	3.52
3 Pengajaran terbeza perlu dalam proses PdP masa kini	0	2.8	55.6	41.7	3.38
4 Ilmu tentang pengajaran terbeza perlu diberi penekanan oleh guru di sekolah	0	5.6	44.4	50.0	3.44
5 Kursus, bengkel dan latihan perlu bagi meningkatkan amalan pengajaran terbeza di sekolah	0	0	47.2	52.8	3.52
6 Saya berminat untuk mendalami ilmu pedagogi pengajaran terbeza jika diberi peluang.	0	0	38.9	61.1	3.61
Min Keseluruhan					3.46

Tahap Pelaksanaan Amalan Pengajaran Terbeza dalam Kalangan Guru Bahasa Melayu

Berdasarkan Jadual 6, didapati bahawa min item yang tertinggi merupakan item ke-3 '*Saya menentukan proses pembelajaran murid mengikut tahap kepelbagaian murid belajar*', iaitu min=2.97. Diikuti dengan item kedua tertinggi, iaitu item pertama '*Saya merancang PdP berdasarkan kepelbagaian murid di dalam kelas*' dengan min=2.8889. Item trendah nilai min ialah item ke-6 '*Saya mempunyai sumber-sumber pengajaran yang mencukupi untuk tujuan pengajaran terbeza kepada murid*' dengan min=1.94.

Tuntasnya, tahap pelaksanaan amalan pengajaran terbeza dalam kalangan guru Bahasa Melayu yang mengajar di sekolah rendah pedalaman kategori 3 berada tahap sederhana rendah. Min keseluruhan yang diperoleh ialah min 2.47. Hal ini bermakna pelaksanaan amalan pengajaran terbeza ini masih belum meluas dilaksanakan di sekolah rendah walaupun responden membuat perancangan dan menentukan hasil pembelajaran berdasarkan kemampuan anak murid mereka. Pelaksanaan pengajaran terbeza tidak banyak diaplikasi dalam PdP kerana guru kurang pengetahuan dan belum memahami dengan mendalam cara pelaksanaannya di dalam kelas Bahasa Melayu.

JADUAL 6: Amalan responden terhadap pengajaran terbeza

Item Amalan Pengajaran Terbeza	STS (1)	Peratus (%)			Min
		TS (2)	S (3)	SS (4)	
1 Saya merancang PdP berdasarkan kepelbagaian murid di dalam kelas	0	33.3	44.4	22.2	2.88
2 Saya menentukan isi kandungan pelajaran berdasarkan pada kebolehan murid-murid	5.6	47.2	36.1	11.1	2.52
3 Saya menentukan proses pembelajaran murid mengikut tahap kepelbagaian murid belajar	0	27.8	47.2	25.0	2.97
4 Saya menilai hasil pembelajaran murid berdasarkan perbezaan tahap mereka	5.6	47.2	36.1	11.1	2.52
5 Saya mempunyai masa yang cukup untuk melaksanakan pengajaran terbeza kepada murid	25.0	47.2	27.8	0	2.02
6 Saya mempunyai sumber-sumber pengajaran yang mencukupi untuk tujuan pengajaran terbeza kepada murid	22.2	61.1	16.7	0	1.94
Min Keseluruhan					2.47

PERBINCANGAN

Kajian mengenai amalan pedagogi pengajaran terbeza ini sememangnya mempunyai prospek dan nilai tersendiri dalam kancah dunia pendidikan masa kini yang kian mencabar. Oleh hal demikian, cadangan penambahbaikan kajian ini sekurang-kurangnya membuka peluang kajian lanjutan berkaitan dengan topik dalam kajian ini.

Tahap Pengetahuan Guru Bahasa Melayu Sekolah Rendah Pedalaman Kategori 3 terhadap Pendekatan Pengajaran Terbeza

Persepsi guru-guru Bahasa Melayu yang mengajar di sekolah rendah pedalaman kategori 3 daerah Beluran mempunyai persepsi yang positif terhadap pengetahuan mereka dalam melaksanakan pedagogi pengajaran terbeza. Guru-guru Bahasa Melayu ini mempunyai kesedaran bahawa setiap orang mempunyai kepelbagaian dalam gaya pembelajaran dan memerlukan gaya pengajaran guru yang berbeza agar objektif pembelajaran dapat dicapai. Walau bagaimanapun, pengetahuan mereka terhadap pedagogi pengajaran terbeza dilihat masih belum cukup mendalam untuk

dijadikan amalan pengajaran seharian mereka. Hal ini selari dengan dapatan kajian yang dilakukan oleh Mazura dan Wak Chu Wok (2018) di mana guru pelatih di IPG sedar akan keterbezaan yang wujud dalam kalangan murid. Mereka masih tidak mempunyai pengetahuan yang banyak dan mendalam tentang amalan pengajaran terbeza sebagai pendekatan pembelajaran di dalam bilik darjah. Hal ini sekali gus memperkuat lagi tanggapan bahawa pedagogi pengajaran terbeza ini masih belum banyak diketengahkan dalam dunia pendidikan di Malaysia secara menyeluruh apabila para guru dilihat mengetahui bahawa keterbezaan wujud dalam kalangan murid, namun amalan pengajaran terbeza masih belum rancak diamalkan.

Fairuz et al (2017) dalam kajiannya mendapati pendedahan terhadap pengetahuan kemahiran ini agak asing bagi guru, namun tanpa mereka sedari bahawa amalan pengajaran berbeza ini sebenarnya ada diamalkan di dalam bilik darjah.. Guru-guru Bahasa Melayu ini menyedari bahawa pendekatan PdP mereka adalah berbeza mengikut objektif yang dinak dicapai dan murid yang diajar di dalam kelas. Kepelbagaian murid di dalam kelas menyebabkan guru perlu mempelbagaikan kaedah pengajaran mereka (Zamri et al. 2015). Kepelbagaian kaedah pengajaran berdasarkan kepelbagaian murid ini dinamakan pendekatan pengajaran terbeza. Dalam kajian ini, penyelidik mendapati guru-guru Bahasa Melayu walaupun mereka guru novis dan kurang pengalaman mengajar semakin cakna akan keterbezaan murid dan memikirkan pendekatan pengajaran perlu dipelbagaikan bagi memastikan setiap murid dapat diperkembangkan potensi mereka sebaiknya.

Hasil kajian yang memperlihatkan persepsi yang positif atas ilmu pedagogi ini jelas menunjukkan para guru Bahasa Melayu bersedia dan sedar perlunya perubahan dalam amalan pengajaran bagi memastikan kecemerlangan murid dapat dikecapi. Kejayaan dan kecemerlangan dalam sesuatu mata pelajaran mustahil untuk dicapai dengan jayanya jika guru masih mengamalkan gaya pembelajaran tradisional dan tidak mengambil kira aspek pengajaran terkini sedangkan kemahiran tersebut adalah sangat penting untuk guru pada abad ke-21 ini (Zamri 2014).

Kesimpulannya, dapatlah disimpulkan bahawa amalan pengajaran berbeza banyak

menerima penerimaan positif daripada guru Bahasa Melayu. Walaupun mereka mengajar di sekolah rendah pedalaman kategori 3 yang serba kekurangan, tetapi mereka tetap berusaha untuk mengajar pelbagai kaedah mengajar di dalam kelas kepelbagaian murid ini. Pengetahuan mengenai amalan pengajaran berbeza dalam dunia pendidikan di Malaysia perlu disebar luas dan menjadikan salah satu amalan pengajaran di sekolah bagi menangani masalah keterbezaan murid di dalam bilik darjah.

Tahap Penerimaan Guru Bahasa Melayu Sekolah Rendah Pedalaman Kategori 3 terhadap Pendekatan Pengajaran Terbeza

Dapatan kajian ini juga menunjukkan penerimaan guru terhadap pedagogi pengajaran terbeza ini sangat memberangsangkan. Persepsi positif yang ditunjukkan boleh diterjemahkan bahawa guru-guru Bahasa Melayu menyambut baik jika pengajaran terbeza ini diberikan pendedahan kepada mereka sebagai salah satu cara menambah baik amalan pengajaran mereka. Rata-rata guru Bahasa Melayu di sekolah rendah pedalaman kategori 3 di daerah Beluran yang terlibat dengan kajian ini bersetuju bahawa pengajaran terbeza ini perlu diberikan kursus dan pendedahan kepada mereka sebagai salah satu pengetahuan yang boleh diimplimentasikan dalam pengajaran mereka. Pendekatan ini amat berkesan dilaksanakan lebih-lebih lagi situasi persekolahan di Sabah yang sedia maklum mempunyai banyak faktor keterbezaan dari aspek etnik, budaya, agama dan amalan kehidupan seharian.

Kesediaan dan penerimaan terhadap amalan pengajaran terbeza oleh guru-guru Bahasa Melayu dalam mengendalikan proses PdP merupakan satu pemboleh ubah yang akan menentukan kejayaan atau kegagalan suatu pengajaran. Oleh itu, guru perlu sentiasa bersedia dalam menerima perubahan dalam pendidikan masa kini. Dapatan kajian pengajaran terbeza ini masih selari dengan dapatan kajian tinjauan oleh Mazura dan Wak Chu Wok (2018) di mana mereka turut menemukan bahawa guru pelatih IPG Kampus Bahasa Melayu mempunyai penerimaan yang positif terhadap pengajaran berbeza. Rata-rata responden kajian yang dijalankan menunjukkan minat untuk mendalami dan mengetahui tentang pengajaran berbeza ini. Walaupun responden kajian Mazura

dan Wak Chu Wok lebih menjurus kepada guru pelatih, namun pertalian yang ditunjukkan melalui tujuan dan hasil kajian masih mempunyai hubungan yang rapat dengan dunia pendidikan.

Sehubungan itu, dapat dirumuskan bahawa penerimaan yang baik dalam kalangan guru Bahasa Melayu terhadap pengajaran terbeza ini tidak harus dipandang enteng oleh pihak-pihak berwajib. Manda (2006) menyatakan usaha yang berpanjangan dalam memastikan tahap pendidikan dapat ditingkatkan adalah penting kerana revolusi perubahan terhadap cara dan teknik pengajaran memerlukan masa dan komitmen yang tinggi. KPM khususnya perlu mengambil kira faktor keterbezaan dalam merancang kurikulum yang akan digunakan oleh tenaga pengajar. Modul pengajaran bagi amalan pengajaran terbeza perlu diketengahkan sebagai satu cara memastikan pendidikan disampaikan dengan lebih adil dan menyeluruh kepada anak murid. Hasrat meningkatkan kualiti pendidikan mustahil tercapai sepenuhnya sekiranya corak PdP di bilik darjah tidak mengalami perubahan dan tidak menjayakan aspirasi Falsafah Pendidikan Kebangsaan bagi melahirkan insan yang seimbang meliputi pelbagai aspek kehidupan dan kemenjadian murid.

Tahap Pelaksanaan Amalan Guru Bahasa Melayu Sekolah Rendah Pedalaman Kategori 3 terhadap Pendekatan Pengajaran Terbeza

Avgousti (2017) menjelaskan bahawa pengajaran terbeza ini merupakan pusat pada pelbagai pendekatan yang digunakan pengajar bagi memastikan murid mampu menguasai kurikulum melalui pelbagai cara dalam satu rung belajar yang sama. Melalui kajian yang dilaksanakan ini, didapati pelaksanaan amalan pengajaran terbeza dalam kalangan guru Bahasa Melayu di sekolah rendah pedalaman 3 di daerah Beluran masih belum cukup meluas. Amalan pengajaran ini masih berada pada tahap yang sederhana. Secara amnya terdapat beberapa faktor yang dilihat menjadi punca kepada sambutan dan pelaksanaan amalan pengajaran ini disekolah seperti batasan memperoleh bahan, tanggapan dan pengurusan masa yang diperlukan untuk mengajar isi, pendekatan dan penilaian terhadap murid yang pelbagai. Pekara ini menyokong tanggapan yang diberikan Avgousti (2017), di mana beliau mendapati pengajaran terbeza kerap disalah erti

dan mengakibatkan pelaksanaannya bertumpu pada kelas murid inklusif. Kajian beliau mendapati guru menghadapi kesukaran dan cabaran melaksanakan pengajaran berbeza seperti kurang sokongan pentadbir, kurang bahan serta sumber, dan masalah pengurusan masa yang seterusnya menakibatkan guru hanya mampu melaksanakan pengajaran terbeza tertumpu pada sesetengah murid sahaja.

Avgousti (2017) turut dikongsi bersama kajian Munro (2012) di mana beliau telah menceritakan beberapa sebab mengapa guru sukar melaksanakan pengajaran terbeza ini dan pekara ini boleh diatasi dengan mengubah strategi pengajaran yang diamalkan oleh guru. Kurang pengetahuan dalam mengembangkan kurikulum, kemahiran pengurusan bilik darjah yang kurang cekap, kurang kepercayaan, tidak tahu bagaimana melaksanakan pendekatan pengajaran terbeza, pengurusan masa yang kurang cekap, tiada galakan pentadbir sekolah, kurang pengetahuan pedagogi dan tidak mahir mencari bahan antara sebab megapa guru tidak mencuba pendekatan berbeza dalam proses PdP di sekolah. Dapatan ini memberi gambaran yang selari dengan dapatan penyelidikan di mana amalan pengajaran ini masih kurang diamalkan di sekolah atas beberapa faktor ketara seperti kesukaran akses kepada bahan, kurang berpengetahuan dan pengurusan masa yang kurang efektif dalam kalangan guru Bahasa Melayu.

Tuntasnya, amalan pengajaran terbeza di dalam kelas masih kurang diaplikasikan oleh guru Bahasa Melayu. Faktor kurang pengalaman kerana 33 peratus guru Bahasa Melayu yang dikaji ialah guru novis antara faktor menyebabkan pendekatan pengajaran terbeza kurang diaplikasikan walaupun mereka tahu pendekatan pengajaran terbeza tersebut pernah mereka pelajari di IPG atau di Universiti.

IMPLIKASI KAJIAN

Sesebuah hasil kajian yang baik seharusnya memberi manfaat dan mendatangkan kesan yang positif terhadap masyarakat. Justeru, kajian ini memberi nilai tambah dan impak kepada tiga pihak berikut:

1. Jabatan Pendidikan Negeri (JPN): JPN Sabah khasnya boleh memperoleh manfaat yang berguna hasil daripada kajian ini. Hal ini dapat dijelaskan melalui kepentingan dalam membina modul dan buku panduan bagi para guru terutamanya yang memerlukan sokongan pedagogi bagi menghadapi keterbezaan murid dalam mengikuti sesuatu kurikulum yang dibekalkan oleh pihak KPM. Dapatan kajian ini juga dapat memberi idea kepada pihak JPN untuk membina dan merancang pelan bagi menangani jurang perbezaan pencapaian antara murid di pedalaman dan di bandar dengan menyelesaikan masalah di peringkat akar umbi, iaitu keterbezaan gaya pembelajaran yang sesuai dengan keupayaan murid.
2. Pejabat Pendidikan Daerah (PPD): PPD khasnya PPD Labuk Sugut Beluran perlu melihat kajian ini bahawa amalan pedagogi terbeza ini masih lagi terbatas dalam kalangan guru di sekolah rendah pedalaman kategori 3 di daerah Beluran. Hasil kajian menunjukkan rata-rata guru Bahasa Melayu menunjukkan minat yang positif dalam mendalami kemahiran pedagogi terbeza sebagai satu usaha menambah baik amalan pengajaran mereka. Oleh hal demikian, maklumat kajian ini perlu dimanfaatkan oleh pihak PPD dalam merangka bentuk bengkel, kursus dan latihan yang boleh disediakan pada guru-guru terutamanya bagi sekolah kategori SKM (sekolah kurang murid) kerana kebanyakan sekolah ini mengendalikan murid satu aras bagi satu tahun atau kelas.
3. Institut Pendidikan Guru (IPG) dan Universiti: IPG dan Universiti boleh memanfaatkan hasil kajian yang telah dijalankan ini. Hal ini kerana pusat latihan guru ini merupakan satu platform melahirkan generasi pendidik yang bakal menghadapi cabaran dunia pendidikan masa akan datang. Guru pelatih perlu didedahkan dan dilatih dengan pengetahuan dan kemahiran pengajaran terbeza sebagai salah satu kemahiran pengajaran alaf ke-21. Pendekatan pengajaran terbeza perlu dimasukkan dalam kurikulum pendidikan guru di IPG dan Universiti supaya mereka dapat mengaplikasikannya apabila ditempatkan di sekolah nanti.

KESIMPULAN

Sistem pendidikan di Malaysia di bawah Pelan Pembangunan Pendidikan Malaysia 2013-2025 dirangka dan dilaksanakan bagi memastikan setiap murid mampu mencapai potensi maksima mereka agar mampu bersaing di peringkat global. Oleh hal demikian kemahiran abad ke-21 kini menjadi salah satu kemahiran pembelajaran yang penting dan perlu ditekankan kepada murid agar mereka mampu bergerak seiring dengan keperluan era melenium baru ini. Seperti yang kita sedia maklum, kemahiran abad ke-21 ini sering dikaitkan dengan pelbagai kemahiran yang diperlukan meliputi kemahiran berkomunikasi, kemahiran membaca, mengira menulis, sains dan teknologi, kemahiran interpersonal, intrapersonal dan pelbagai lagi. Justeru, sudah menjadi tugas guru adalah untuk memperlengkapkan keperluan murid ini dengan menguasai kemahiran bidang dan kemahiran pedagogi agar mutu pendidikan di Malaysia dapat disampaikan setanding dengan negara maju lain bersesuaian dengan pendapat Mohammed Sani dan Jamalul Lail (2012), iaitu pendidikan berkualiti menitikberatkan keperluan guru yang berkualiti.

Keupayaan dan keperluan pelaksanaan pedagogi yang pelbagai bergantung kepada keperluan dan keterbezaan murid dilihat sebagai cabaran dan halangan yang dihadapi oleh guru di sekolah dalam memastikan potensi anak didik mereka dapat diperkembangkan secara menyeluruh. Faktor murid yang berbeza dari pelbagai aspek ini memerlukan pendekatan pengajaran yang terperinci khusus untuk individu itu sendiri. Bertepatan dengan prinsip ini, keperluan guru untuk memahami keperluan murid dan seterusnya memudahkan proses PdP dengan menerapkan amalan pengajaran terbeza dilihat sebagai satu usaha menangani masalah gaya pembelajaran murid yang pelbagai. Keberkesanan PdP amat bergantung kepada kemahiran dan tahap pengetahuan guru. Kesediaan seseorang guru memainkan peranan yang penting dalam memastikan PdP berkesan terhadap murid.

Secara tuntasnya, keupayaan dan kejayaan sesuatu pengajaran guru di dalam bilik darjah dipengaruhi oleh pelbagai faktor keterbezaan yang dimiliki oleh murid. Melalui hasil dapatan kajian juga menunjukkan bahawa guru Bahasa Melayu

sekolah rendah pedalaman kategori 3 di daerah Beluran mengetahui bahawa mereka mempunyai gaya pembelajaran tersendiri dan sedar bahawa setiap murid mempunyai ciri-ciri yang berbeza dalam mempelajari sesuatu kemahiran.

kebanyakan guru masih mempunyai pengetahuan yang terbatas terhadap pedagogi terbeza dengan beranggapan bahawa pengajaran terbeza ini merupakan kaedah baharu dalam pendekatan pengajaran guru. Sambutan positif yang ditunjukkan terhadap keperluan untuk mendalami dan mempelajari lebih mendalam tentang ilmu pedagogi ini amatlah memberangsangkan. Justeru, KPM dan institusi-institusi pendidikan dan latihan keguruan (IPG dan Universiti) perlu menyebarkan kaedah pengajaran ini sama ada melalui kursus atau bengkel agar pengetahuan berkaitan pengajaran terbeza ini dapat didalami oleh warga pendidik.

RUJUKAN

- Al-Quran.
- Avgousti, M. (2017). *One Size Does Not Fit All: Understanding Differentiated Instruction in Elementary Mixed-Ability Classroom*. Department of Curriculum, Teaching and Learning. Toronto: Ontario Institute of Studies in Education of the University of Toronto.
- Fairuz Adlidna Badrul Hissam, Mohd Hasrul Kamarulzaman, Nurul Suzaina Joli & Noriah Mohd Ishak. (2017). Impak pengajaran terbeza ke atas motivasi pelajar pintar dan berbakat di dalam pengajaran dan pembelajaran subjek Biologi. *E-Prosiding of the Global Summit on Education*. Bangi: Penerbitan Fakulti Pendidikan, Universiti Kebangsaan Malaysia.
- Kementerian Pendidikan Malaysia. (2011). *Kurikulum Standard Sekolah Rendah*. Putrajaya: Bahagian Pembangunan Kurikulum.
- Kementerian Pendidikan Malaysia. (2013). *Pelan Pembangunan Pendidikan Malaysia 2013-2025*. Putrajaya: Bahagian Pembangunan Kurikulum.
- Manda, D.A. (2006). Comments on Micheal Fullan's the future of education change: System thinker in action. *Jurnal Education Change*, 7: 133-135.
- Mazura Sulaiman & Wak Chu Wok. (2018). Tinjauan tentang pengetahuan dan penerimaan terhadap pengajaran berbeza dalam kalangan siswa pendidik Program Ijazah Sarjana Muda Peguruan. *Prosiding Seminar Kebangsaan Majlis Dekan Pendidikan Universiti Awam*, 283-294. Kuala Terengganu: Penerbitan Universiti Sultan Zainal Abidin.
- Mohammed Sani Ibrahim & Jamalul Lail Abdul Wahab. (2012). *Kepimpinan Pendidikan*. Bangi: Penerbit Universiti Kebangsaan Malaysia.
- Munro, J. (2012). *Effective Strategies for Implementing Differentiated Instruction*. Victoria: University of Melbourne Press.
- Noraini Kaprawi. (2013). *Kajian Tinjauan: Penyelidikan dalam Pendidikan*. Shah Alam: McGraw-Hill Education (M) Sdn. Bhd.
- Nunnally, J.C. & Bernstein, I.H. (1994). *Psychometric Theory*. 3rd Edition. New York: Mc Graw Hill.
- Sekaran, U. (2000). *Research Methode for Business: A Skill Bulding Approach*. 2nd Edition. New York: John Wiley & Son.
- Tomlinson, C.A. & Imbeau. (2010). *Leading and Managing a Differentiated Classroom*. Alexandria, VA: Association for Supervision and Curriculum Development.
- Tomlinson, C.A. (1999). *The Differentiated Classroom: Responding to the Need of All Learners*. Alexandria, VA: Association for Supervision and Curriculum Development.
- Zamri Mahamod, Anita Abdul Rahman, Abdul Rasid Jamian & Shamsuddin Othman. (Pnyt.) (2019). *Peta Pemikiran: Kreativiti Guru Merangsang Pemikiran Pelajar*. Bangi: Penerbit Universiti Kebangsaan Malaysia.
- Zamri Mahamod, Ruslin Amir & Mohamed Amin Embi. (2015). *Kepelbagaian Pelajar dan Perbezaan Pembelajaran*. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Zamri Mahamod. (2014). *Inovasi P&P dalam Pendidikan Bahasa Melayu*. Cetakan Ketiga. Tanjung Malim: Penerbit Universiti Pendidikan Sultan Idris.
- Zamri Mahamod. (2018). *Pemikiran Inventif dalam Pengajaran dan Pembelajaran Bahasa*. Bangi: Penerbit Universiti Kebangsaan Malaysia.